

Sesijas dokuments

16.1.2013

B7-0028/2013 }
B7-0033/2013 }
B7-0034/2013 }
B7-0035/2013 }
B7-0036/2013 }
B7-0037/2013 } RC1

KOPIĢS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 122. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:

Verts/ALE (B7-0028/2013)

GUE/NGL (B7-0033/2013)

PPE (B7-0034/2013)

ALDE (B7-0035/2013)

ECR (B7-0036/2013)

S&D (B7-0037/2013)

par vardarbību pret sievietēm Indijā
(2013/2512(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Lena Kolarska-Bobińska, Elisabeth Jeggle, Cristian Dan Preda, Filip Kaczmarek, Jean Roatta, Bernd Posselt, Roberta Angelilli, Mario Mauro, Eija-Riitta Korhola, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Zuzana Roithová, Monica Luisa Macovei, Sari Essayah, Giovanni La Via, Laima Liucija Andrikiienė, Philippe Boulland, Tunne Kelam, Jarosław Leszek Wałęsa, Elena Băsescu, Rafał Trzaskowski, Mariya Gabriel, Tadeusz Zwiefka, Petri Sarvamaa, Eduard Kukan, Martin Kastler, Bogusław Sonik, Anna Záborská

RC\924271LV.doc

PE503.537v01-00 }
PE503.542v01-00 }
PE503.543v01-00 }
PE503.544v01-00 }
PE503.545v01-00 }
PE503.546v01-00 } RC1

PPE grupas vārdā

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Maria Badiá i Cutchet, Corina Crețu, Jo Leinen, Jörg Leichtfried, Britta Thomsen, Zita Gurmai, Iratxe García Pérez, Eider Gardiazábal Rubial, Silvia-Adriana Țicău, Joanna Senyszyn, Minodora Cliveti, Mitro Repo, Liisa Jaakonsaari, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Michael Cashman, Pino Arlacchi, Daciana Octavia Sârbu, Marc Tarabella

S&D grupas vārdā

Graham Watson, Phil Bennion, Marietje Schaake, Alexander Graf Lambsdorff, Leonidas Donskis, Ivo Vajgl, Kristiina Ojuland, Marielle de Sarnez, Louis Michel, Robert Rochefort, Ramon Tremosa i Balcells, Edward McMillan-Scott, Izaskun Bilbao Barandica, Johannes Cornelis van Baalen, Charles Goerens, Angelika Werthmann, Antonia Parvanova, Sarah Ludford

ALDE grupas vārdā

Karima Delli, Franziska Keller, Jean Lambert, Barbara Lochbihler, Marije Cornelissen, Rui Tavares, Raül Romeva i Rueda, Nicole Kiil-Nielsen, Carl Schlyter, Catherine Grèze

Verts/ALE grupas vārdā

Charles Tannock, Marina Yannakoudakis, Valdemar Tomaševski

ECR grupas vārdā

Mikael Gustafsson, Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Martina Anderson, Willy Meyer, Kartika Tamara Liotard, Jiří Maštálka

GUE/NGL grupas vārdā

Jaroslav Paška

Eiropas Parlamenta rezolūcija par vardarbību pret sievietēm Indijā (2013/2512(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Indiju, jo īpaši 2012. gada 13. decembra rezolūciju par kastu diskrimināciju¹ un rezolūcijas par ikgadējiem ziņojumiem par cilvēktiesībām pasaulē, proti, 2012. gada 18. aprīļa² un 2012. gada 13. decembra rezolūciju³, ņemot vērā daudzās iepriekšējās rezolūcijas, kurās nosodīta izvarošana un seksuālā vardarbība dažādās pasaules valstīs,
- ņemot vērā Indijas un ES Stratēģiskās partnerības rīcības plānu, kas parakstīts 2005. gada novembrī, kā arī ES un Indijas tematisko dialogu cilvēktiesību jautājumos,
- ņemot vērā Savienības augstās pārstāves *Catherine Ashton* paziņojumu Eiropas Savienības vārdā par Starptautisko dienu vardarbības pret sievietēm izskaušanai (2012. gada 25. novembris),
- ņemot vērā augstās pārstāves *Catherine Ashton* paziņojumu par Eiropas un Pasaules dienu pret nāvessodu (2012. gada 10. oktobris),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu un 3. panta 5. punktu,
- ņemot vērā ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos *Navi Pillay* 2012. gada 31. decembra paziņojumu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Tūkstošgades attīstības mērķus,
- ņemot vērā ANO instrumentus attiecībā uz vardarbību pret sievietēm, proti, Pasaules Cilvēktiesību konferencē 1993. gada 25. jūnijā pieņemto Vīnes deklarāciju un rīcības programmu (A/CONF. 157/23), ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos īpašo referentu ziņojumus par vardarbību pret sievietēm, ANO Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komitejas (*CEDAW*) (11. sesijā, 1992. gadā) pieņemto vispārējo ieteikumu Nr. 19, 1993. gada 20. decembra deklarāciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu (A/RES/48/104), Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu un Starptautisko konvenciju par rasu diskriminācijas izskaušanu (*CERD*) un tās vispārējo ieteikumu XXIV par 1. panta 1. punktu,
- ņemot vērā ieteikumus Indijai, kas izriet no ANO īpašajām procedūrām un ANO līguma struktūrām, kā arī vispārējiem regulāriem pārskatiem, un, jo īpaši ņemot vērā ieteikumus Indijai, kas pausti ANO *CEDAW* 2007. gada februāra un 2010. gada oktobra ziņojumos,

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0512.

² Pieņemtie teksti P7_TA(2012)0126

³ Pieņemtie teksti P7_TA(2012)0503

- ņemot vērā ANO principu un vadlīniju projektu attiecībā uz to, lai efektīvi izskaustu diskrimināciju darba un izcelsmes dēļ,
 - ņemot vērā Indijas Konstitūciju un Indijas kriminālkodeksu, jo īpaši tā 376. sadaļu attiecībā uz izvarošanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu un 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2012. gada 16. decembrī 23 gadus vecā studente tika grupveidā izvarota un viņas pavadoņiem uzbrukta, un šo vardarbību nodarīja pieci vīrieši un jauniešus privātā autobusā Ņūdēli; tā kā upura ievainojumi bija tik smagi, ka viņas dzīve traģiski aprāvās 2012. gada 29. decembrī Singapūrā;
 - B. tā kā Indijas sabiedrību ir pārņēmis sašutums, demonstrāciju dalībniekiem no visām sabiedrības daļām pieprasot likumu pārskatīšanu un policijas reformu, kā arī pieprasot kopumā mainīt attieksmi pret sievietēm; tā kā šīs demonstrācijas ir nozīmīgs solis, lai izbeigtu klusēšanu attiecībā uz izvarošanu un seksuālo vardarbību, un tās liecina par pārmaiņu sākumu;
 - C. tā kā saistībā ar šo lietu tika apcietināti pieci vīrieši un viens nepilngadīgais un pašlaik viņi tiek tiesāti paātrinātā tiesas prāvā, bet nepilngadīgajam noziedzniekam piemērota atsevišķa procedūra;
 - D. tā kā Indijas policija ir iesniegusi prasību pret raidorganizāciju *Zee News* pēc tam, kad tā intervēja draugu, kurš bija kopā ar upuri 16. decembra uzbrukuma laikā;
 - E. tā kā kopš nesēnā uzbrukuma, kas notika Ņūdēli, valsts un starptautiskajā presē tiek plaši ziņots par citiem izvarošanas noziegumiem, piemēram, par gadījumu 2012. gada 27. decembrī, kad meitene no Pendžabas izdarīja pašnāvību pēc tam, kad tika grupveidā izvarota, jo policija atteicās reģistrēt viņas iesniegumu vai aizturēt vainojamos, tā vietā iesakot meitenei apprecēties ar vienu no uzbrucējiem, kā arī par 2013. gada 12. janvāra noziegumu Pendžabā, kad 29 gadus veca divu bērnu māte tika grupveidā izvarota autobusā, ļoti līdzīgos apstākļos, kā pirmajā gadījumā, un policija atkal aizturēja sešus aizdomās turamos, un vienu dienu pēc šī gadījuma 16 gadus veca meitene sevi aizdedzināja pēc tam, kad tika izvarota;
 - F. tā kā saskaņā ar Indijas Noziegumu reģistrēšanas biroja datiem 2011. gadā tika reģistrēti vairāk nekā 24 000 izvarošanas gadījumu; tā kā Deli 2012. gadā tika ziņots par 635 izvarošanas gadījumiem, bet sods tika piespriests tikai vienā gadījumā;
 - G. tā kā Indijas sieviešu kustībai ir senas tradīcijas, nosodot jebkura veida vardarbību pret sievietēm Indijā, kā arī vērsties pret nevienlīdzību kopumā, pieprasot politisku rīcību sieviešu cilvēktiesību nodrošināšanai;
 - H. tā kā seksuālā vardarbība pret sievietēm ir plaši izplatīta ne tikai Indijā, bet arī visā pasaulē, un tās pamatā ir strukturāla dzimumu nelīdztiesība, tāpēc pasākumiem cīņā pret vardarbību pret sievietēm ir jābūt cieši saistītiem ar sieviešu un meiteņu stāvokļa un situācijas

RC\924271LV.doc

PE503.537v01-00 }
 PE503.542v01-00 }
 PE503.543v01-00 }
 PE503.544v01-00 }
 PE503.545v01-00 }
 PE503.546v01-00 } RC1

uzlabošanu visos sabiedrības slāņos;

- I. tā kā Indijas sociālās zinātnes pārstāvji lēš, ka dažādu veidu vardarbības un diskriminējošas prakses dēļ ik gadu Indijā iet bojā divi miljoni sieviešu un meiteņu, un seksuālā vardarbība ir tikai viens šādas vardarbības veids, citi bojāejas iemesli ir strīdi par pūru, tikko dzimušu meiteņu nogalināšana, jaundzimušo pamešana, nevienlīdzīga pieeja resursiem un veselības aprūpei, un slikta veco ļaužu aprūpe;
- J. tā kā sievietes un meitenes, kas cieš no diskriminācijas kastu sistēmas dēļ, ir īpaši neaizsargātas pret dažādiem seksuālās vardarbības veidiem, piespiedu un rituālu prostitūciju, cilvēku tirdzniecību, vardarbību mājās, sodīšanu par to, ka viņas cenšas panākt saukšanu pie atbildības par pastrādātajiem noziegumiem, kā labi zināmā Pipili grupveida izvarošanas lieta, kas notika 2011. gada 29. novembrī, to atkārtoti apliecināja, jo varas iestādes atteicās reģistrēt lietu un cietusī meitene saņēma pienācīgu attieksmi tikai pēc tam, kad iejaucās Augstākā tiesa, tomēr vēlāk viņa gūto ievainojumu dēļ mira;
- K. tā kā *Thomson Reuters Foundation* veiktajā pētījumā noskaidrojās, ka no G20 valstīm Indija ir vissliktākā valsts, kurā būt par sievieti;
- L. tā kā saskaņā ar *Amnesty International* datiem ik pēc 21 minūtes Indijā tiek ziņots par izvarošanu, bet par daudziem izvarošanas gadījumiem netiek ziņots, jo īpaši nabadzīgākās kopienās, tāpēc, ka šis noziegums ir saistīts ar sociālu stigmatu; tā kā ir ziņas, ka Indijas policija ir ļoti labi informēta par šā nozieguma izplatību, bet bieži vien neko nedara, lai aizstāvētu sievietes;
- M. tā kā seksuālās vardarbības upuri cieš no smagām veselības problēmām, gan psiholoģiskām, gan fiziskām, tostarp no seksuāli transmisīvām slimībām, piemēram, AIDS; tā kā daudzu izvarošanas upuru ciešanas turpinās, jo viņus atgrūž pašu ģimenes un kopienas;
- N. tā kā Indijas likumus attiecībā uz seksuāliem uzbrukumiem kritizē gan pašmāju, gan starptautiskās cilvēktiesību aizsardzības grupas par to, ka šie likumi ir novecojuši un izvarošanas definīcija tajos ir ļoti nepilnīga; tā kā Indijā trūkst pienācīgu pakalpojumu seksuālo uzbrukumu upuriem, piemēram, iejūtīgas un savlaicīgas policijas reakcijas vai pieejas veselības aprūpei, psiholoģiskajam atbalstam un citiem atbalsta veidiem, kā rezultātā reakcija ir *ad hoc* un neparedzama, kas daudzos gadījumos ir pazemojoša upurim;
- O. tā kā pēc Nūdēli uzbrukuma Indijas centrālā valdība izveidoja trīs locekļu komisiju spēkā esošo likumu pārskatīšanai, lai nodrošinātu savlaicīgāku tiesiskuma nodrošināšanu un stingrākus sodus smagu seksuālo noziegumu gadījumā;
- P. tā kā pēc nesējamiem notikumiem augsta ranga valdības ierēdņi paziņoja, ka viņi atbalstīs bargākus sodus par izvarošanu, tostarp nāvessodu;
- Q. tā kā 2012. gada maijā 90 pilsoniskās sabiedrības organizācijas un pilsoņi rakstīja Indijas premjerministram *Manmohan Singh*, mudinot nodrošināt reformas, lai pienācīgi reaģētu uz seksuāliem noziegumiem, un pieprasot lielāku policijas atbildību;

- R. tā kā ES laika posmam no 2007.–2013. gadam ir piešķīrusi Indijai 470 miljonus eiro, lai atbalstītu Indijas valdības veselības un izglītības programmas;
- S. tā kā pēdējās divās desmitgadēs Indija ir panākusi būtiskus sasniegumus nabadzības mazināšanas jomā, kaut arī daudz vēl jādara, jo īpaši, lai novērstu kraso nevienlīdzību izglītības pieejamībā un ekonomiskajās iespējās, no kuras cieš sievietes un mazāk aizsargātās iedzīvotāju grupas;
- T. tā kā Indija ir lielākā demokrātiskā valsts pasaulē un nozīmīga ES politiskā un ekonomiskā partnere, un tas nozīmē arī saistības demokrātijas jomā,
1. Pauž visciešāko solidaritāti Ņūdēli uzbrukuma upuriem un visiem šāda veida uzbrukumu upuriem, par kuriem ziņo vai neziņo plašsaziņas līdzekļi, un izsaka līdzjūtību viņu ģimenēm; stingri nosoda visu veidu seksuālo vardarbību, kura ir globāla mēroga parādība, kas novērojama daudzās valstīs;
 2. atzinīgi vērtē milzīgo solidaritāti ar izvarošanas upuriem Indijā un visā pasaulē un cer, ka masu demonstrācijas paātrinās nepieciešamās reformas;
 3. sagaida, ka Indija, kas ir demokrātiska valsts un kurai ir vērā ņemamas attiecības ar ES, nodrošinās demokrātijas principu, pamattiesību un cilvēktiesību ievērošanu, it īpaši, tiesiskuma un sieviešu tiesību ievērošanu;
 4. pauž dziļu nožēlu, ka netika darīts nekas vairāk, lai nekavējoties sniegtu palīdzību uzbrukuma upuriem un šajā un citos gadījumos novērojams cieņas trūkums pret sievietēm, medicīniskās palīdzības trūkums, neefektīvs policijas darbs un tiesiskās aizsardzības neesamība, kas izvarošanas upuriem traucē izvirzīt apsūdzības izvarotājiem;
 5. atgādina Indijas valdībai par tās tiesībām un pienākumiem atbilstoši Indijas Konstitūcijai, it īpaši, par tās pienākumu pārtraukt sieviešu cieņas pazemošanu (51.a pants);
 6. mudina Indijas parlamentu turpināt iekļaut Indijas Nacionālās sieviešu komisijas (NSK) rekomendācijas par to, kā grozīt un īstenot Indijas likumus, lai aizsargātu sievietes pret šādiem noziegumiem;
 7. atzinīgi vērtē Indijas valdības paziņojumu par to, ka tā izveidos Izmeklēšanas komisiju par sieviešu drošību Delī, kā arī darba grupu, kas pārskatītu Indijas tiesiskos aktus attiecībā uz vardarbību pret sievietēm; sagaida drīzu izmeklēšanas komisijas, kas izveidota bijušā Augstākās tiesas tiesneša *J. S. Verma* vadībā, rekomendāciju publicēšanu un tās sadarbību ar NSK un Indijas parlamentu, lai pilnībā tiktu īstenoti pasākumi šāda veida noziegumu novēršanai nākotnē;
 8. atzinīgi vērtē jaunas, paātrinātas izskatīšanas tiesas izveidošanu, kuras kompetencē būtu tikai ar seksuālo vardarbību pret sievietēm saistītas lietas; tomēr pauž bažas par to, ka apsūdzēto tiesas process žurnālistiem ir slēgts un ir aizliegts publicēt jebkādas materiālus attiecībā uz jebkuru no šāda veida procesiem, izņemot gadījumus, kad ir saņemta tiesas

RC\924271LV.doc

PE503.537v01-00 }
 PE503.542v01-00 }
 PE503.543v01-00 }
 PE503.544v01-00 }
 PE503.545v01-00 }
 PE503.546v01-00 } RC1

atļauja to darīt, un šis apstāklis izraisa satraukumu sabiedrībā; uzskata, ka vainīgie ir jāsoda atbilstoši viņu padarītajam noziegumam; tomēr atkārtoti pauž savu pastāvīgo nostāju pret nāvessodu jebkurā gadījumā un jebkādos apstākļos;

9. aicina Indijas varas iestādes, cieši sadarbojoties ar sieviešu grupām, izstrādāt saskaņotu reakciju attiecībā uz dzimumu balstītu vardarbību, it īpaši, saistībā ar seksuālo uzmākšanos; uzsver nepieciešamību, lai valsts valdība uzraudzītu policijas darbības attiecībā uz izmeklēšanu seksuālo noziegumu gadījumos, panākot amatpersonu atbildību, ierosinot lietas pret vainīgajiem un nodrošinot lielāku cieņu pret seksuālo uzbrukumu upuriem;
10. aicina Indijas parlamentu nodrošināt, lai tiktu grozīts Krimināllikuma projekts 2012 ar mērķi panākt, lai par visa veida seksuālajiem noziegumiem — gan penetratīvajiem, gan nepenetratīvajiem — tiktu paredzēts sods, nodrošinot, lai visi jauniešie sodi atbilstu starptautiskajām cilvēktiesībām, un likumu grozīt tā, lai tiktu atcelta tiesiskā imunitāte un procesuālie šķēršļi gadījumos, ja seksuālajā vardarbībā vai cita veida cilvēktiesību pārkāpumos tiek apsūdzēti policijas darbinieki vai citi drošības spēki;
11. aicina ES un dalībvalstu pārstāvniecības Indijā galveno prioritāti piešķirt programmām, kuras risina vardarbības pret sievietēm problēmas, tostarp izglītības programmām, kā arī tām programmām, kuru uzmanības centrā ir sievietes un meitenes;
12. aicina Indijas varas iestādes nekavējoties rīkoties un īstenot efektīvus pasākumus, lai uzlabotu Indijas policijas darbu, izmeklējot izvarošanas un seksuālās vardarbības gadījumus, tostarp izveidojot īpašas vienības ikvienā policijas nodaļā; konstatē, ka Deli pārvaldes vadītāja nav atbildīga par policijas operācijām viņas jurisdikcijā; atgādina, ka citās lielākajās pilsētās pienākuma noteikšana sniegt tiešos ziņojumus, kā arī pārvaldības pasākumi, ir nodrošinājusi lielāku politisko atbildību un policijas modernizēšanu; norāda uz steidzamu nepieciešamību apmācīt policijas personālu attiecībā uz sieviešu drošību;
13. aicina Indijas valdību izmeklēt gadījumus saistībā ar augstāka līmeņa amatpersonām, pret kurām izvirzītas oficiālas apsūdzības izvarošanā;
14. aicina Komisiju sadarboties ar Indijas varas iestādēm, lai palīdzētu tām izstrādāt saskaņotu reakciju attiecībā uz dzimumu balstītu vardarbību, it īpaši, saistībā ar seksuālo vardarbību, tostarp, palīdzēt īstenot ANO kampaņas "*UNiTE to End Violence against Women*" rekomendācijas; aicina ANO Komisiju par sieviešu stāvokli tās 57. sēdē, kas notiks 2013. gada martā, diskutēt par sieviešu stāvokli un atzīt faktu, ka vardarbība pret sievietēm iegūst īpašu paveidu, saskaroties dzimumiem un kastām;
15. pauž dziļu bažas par vardarbības izplatīšanos pret dalītu sievietēm un meitenēm Indijā, tostarp, par seksuālo vardarbību, ko veic augstāko kastu vīrieši, un par ārkārtīgi augsto nesodāmības izplatību šādos gadījumos; aicina Indijas valdību visus seksuālās vardarbības gadījumus izmeklēt vienlīdzīgi un šādos gadījumos veikt izmeklēšanu un saukt vainīgos pie atbildības ātri un vienlīdzīgā, godīgā, pārredzamā veidā;
16. uzsver, ka neviens cilvēks nevar kļūt par laulību subjektu bez viņa paša piekrišanas vai

piespiedu kārtā, vai arī viņu ieslogot; uzsver, ka nevienam upurim nevarētu piespiests precēties ar savu pāridarītāju, un būtu jānodrošina papildu atbalsts upuriem, lai novērstu sabiedrības spiedienu šādi rīkoties;

17. aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai ES turpinātu Indijā nodrošināt mērķtiecīgu palīdzību, ņemot vērā TAM sanākumi, kā arī saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu un nākamo stratēģisko dokumentu attiecībā uz šo valsti pēc 2013. gada; uzskata, ka šajā atbalstā būtu jāparedz atbalsts sociālajā sektorā sieviešu veselībai un izglītībai, un paraugpraksi labas pārvaldības, lēmumu pieņemšanas un attīstības jomā, tostarp, nodrošinot pakalpojumu uzlabošanu, lai risinātu nabadzības, dzimumu līdztiesības, institucionālas reformas un sabiedriskā sektora pārvaldības jautājumus;
18. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām, ES Īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, Indijas prezidentam, valdībai un parlamentam, ANO ģenerālsekretāram, ANO Cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības apakškomitejai un ANO Komisijai par sieviešu stāvokli, ANO struktūrai dzimumu līdztiesības jautājumu risināšanai (*UN Women*) un ANO īpašajam sūtnim vardarbības pret sievietēm jautājumos.